

- 3) Postulowany przez Sąd obowiązek dogłębnego uregulowania przez Komisję skutków prawnych wynikających z odpowiedzialności solidarnej nie może być oparty na przywołanej w tym kontekście przez Sąd zasadzie indywidualizacji kar i sankcji; jest on ponadto sprzeczny z zasadą odpowiedzialności przedsiębiorstwa za naruszenia art. 101 i 102 TFUE.
- 4) Sąd dokonał rozstrzygnięcia ultra petita i naruszył zasady postępowania kontryktoryjnego, określając zakres odpowiedzialności w stosunkach wewnętrznych i dokonując w sposób dorozumiany zmiany decyzji, której nie żądano i która nie była przedmiotem wystarczających rozważań.
- 5) Sąd narusza poza tym obowiązek uzasadnienia, gdyż z wyroku nie wynikają w wystarczająco jasny sposób zasadnicze motywy rozstrzygnięcia, a ponadto Sąd nie rozpatruje przedstawionych przez Komisję argumentów dotyczących długu solidarnego.
- 6) W końcu wyrok ingeruje w zakres uznania Komisji przy określeniu podmiotów odpowiedzialnych.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych od T-122/07 do T-124/07 Siemens AG Österreich i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 16 maja 2011 r. przez Siemens Transmission & Distribution Ltd

(Sprawa C-232/11 P)

(2011/C 204/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Siemens Transmission & Distribution Ltd (przedstawiciele: adwokaci H. Wollmann i F. Urlesberger)

Druga strona postępowania: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Zmiana zaskarżonego wyroku w pkt 3 tiret czwarte sentencji w ten sposób, że nałożona tam na Reyrolle grzywna zostanie obniżona o co najmniej 7 400 000 EUR;
- Posiłkowo: uchylenie pkt 3 sentencji zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim dotyczy Reyrolle, i odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- W każdym razie obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasady indywidualizacji kar i sankcji. Wykonując swoje nieograniczone prawa

orzekania, Sąd nieprawidłowo zastosował art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, wymierzając sankcję na przedsiębiorstwo Rolls-Royce/Reyrolle za lata 1988–1998 nie na podstawie sytuacji w tym przedsiębiorstwie, lecz opierając się na potencjale gospodarczym jednostki gospodarczej, która powstała dopiero wiele lat później (wraz ze sprzedażą Reyrolle na rzecz VA Technologie).

Ponadto wnoszący odwołanie podnosi naruszenie utrwalonych w orzecznictwie Trybunału zasad równego traktowania i proporcjonalności. W ramach art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 Sąd stosował systematycznie różne metody obliczeniowe, które wyraźnie dyskryminowały wnoszącego odwołanie względem innych adresatów grzywny. Jego zdaniem brak jest obiektywnego uzasadnienia dla tego nierównego traktowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych od T-122/07 do T-124/07 Siemens AG Österreich i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 16 maja 2011 r. przez Siemens Transmission & Distribution SA i Nuova Magrini Galileo SpA

(Sprawa C-233/11 P)

(2011/C 204/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Siemens Transmission & Distribution SA i Nuova Magrini Galileo SpA (przedstawiciele: adwokaci H. Wollmann i F. Urlesberger)

Druga strona postępowania: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie pkt 2 sentencji wyroku Sądu (druga izba) z dnia 3 marca 2011 r. w sprawach połączonych od T-122/07 do T-124/07 w zakresie, w jakim stwierdzona zostaje nieważność art. 2 lit. j) i k) decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. (C(2006) 6762 wersja ostateczna) w sprawie COMP/38.899 — Rozdzielnice z izolacją gazową;
- Uchylenie pkt 3 tiret pierwsze sentencji zaskarżonego wyroku oraz utrzymanie w mocy art. 2 lit. j) i k) decyzji Komisji C(2006) 6762 wersja ostateczna, a w odniesieniu do art. 2 lit. k) tej decyzji orzeczenie, że każdy z dłużników solidarnych zobowiązany jest wobec swoich dłużników solidarnych do poniesienia trzeciej części kwoty wynoszącej 4 500 000 EUR;
- Posiłkowo: uchylenie pkt 3 tiret pierwsze sentencji zaskarżonego wyroku i odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;

— W każdym razie uchylenie pkt 7 sentencji zaskarżonego wyroku i obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w sprawie T-124/07 oraz niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wykraczając ponad żądania skarżących, Sąd stwierdził również nieważność grzywny nałożonej wyłącznie na Schneider Electric SA i w bezprawny sposób dodał ją do długu solidarnego wnoszących odwołanie. Zaskarżony wyrok narusza w tym względzie istotne zasady prawa. Sąd naruszył zatem zasadę inicjatywy stron i zasadę zawartą w sposób dorozumiany w

art. 263 TFUE, iż nikt nie może wnieść skargi na rachunek innej osoby.

Ponadto, wykraczając ponad żądania skarżących, Sąd naruszył prawomocność decyzji Komisji wobec Schneider Electric SA. To bezprawne złamanie prawomocności narusza zasadę pewności prawa.

Wnoszącym odwołanie nie zostało umożliwione zajęcie stanowiska wobec istotnych ustaleń Sądu. Stanowi to brak w postępowaniu przed Sądem, gdyż w ten sposób naruszono prawo wnoszących odwołanie do bycia wysłuchanym w rozumieniu art. 6 EKPC.